

gave end med Hensyn til Søminerne. Jeg veed ikke, om den ærede Minister har været opmærksom herpaa; men der har tidligere været Tale om, at noget Saadant burde ske, og det vilde ikke være af Veien, om det ved denne Leilighed nærmere kunde blive drøftet. Med Hensyn til Søminekorpset savner jeg i Lovforslaget Bestemmelser om Korpsets Størrelse. Der staar vel i Motiverne, hvor stort det skal være, hvor mange Officerer, Underofficerer og Gaandværtere det skal bestaa af; men i selve Lovforslaget findes der om Søminekorpset ikke andet end en lille Bestemmelse under Afsnittet om Fjorremmelse og Afgang, som lyder paa, at Chefen, 1 Kapitain og 2 Premierlieutenanter samt 10 Underofficerer kunne vælges anderledes eller forfremmes anderledes ved dette Korps end ved de øvrige. Et Sted maa de dog findes; enten maa de sortere under Admiralen for Flaaden eller under Chefen for Drlogsværftet. Det forekommer mig, at efter den Virksomhed dette Korps faar, vil det komme i saa nær Berøring med Drlogsværftet, at det mest passende kan henlægges derunder. Men at have en Chef for Søofficerskorpset, under hvem alle udrustede Skibe og de i Oplag værende Skibe, der paa-regnes til hurtigt Krigsberedskab, ere henlagte, og paa den anden Side en Chef for Drlogsværftet, og saa lade Søminekorpset staa under Ministeriet eller svæve i Luften, forekommer mig ikke rigtigt. Jeg tror, at det vil være rigtigere at optage Bestemmelser i Loven om, hvor stort det skal være, og hvor det skal være henlagt.

Endelig skal jeg omtale en Bestemmelse, der synes at være af mindre Betydning, men dog i Flaaden er af ikke ringe Betydning, og det er, at Alt, hvad der vedrører Ordningen af Fjorremmelse og Afgang, Fjorremmelseslister o. s. v., er gaaet ud af Loven og gaaet over til Administrationen. Hvorvidt Thinget kan blive enigt med Ministeren om, at det skal ske, veed jeg ikke; men jeg er ikke bestemt derimod. Ivertimod vil jeg i en enkelt Henseende anse det for at være til stort Gavn, og jeg skal nævne, hvad jeg sigter til. Der er nu for Liden ved Flaaden et saakaldt Fjorremmelsesraad. Hver Gang en Fjorremmelse ved Valg skal foregaa, adspørres dette Raad om, hvem det indstiller til Fjorremmelse. Det har da at indstille tre, mellem hvem Ministeren vælger den, han finder mest passende, og indstiller ham til Udnævnelse. Dette Fjorremmelsesraad har altsaa ikke ligefrem Myndighed til at sige, hvem der skal forfremmes, men ifølge Loven af 1868 har det Myndighed til at sige, hvem der ikke skal forfremmes. Dersom der er en Befalingsmand, som Raadet ønsker ikke skal forfremmes, er Ministeren i Henhold til Loven slet ikke i Stand til at faae ham forfremmet; der er altsaa i Følge Loven til dette Raad henlagt en Myndighed, som ikke medfører noget Ansvar, en Myndighed, som efter min Mening er i høi Grad skadelig, og jeg

forstaar ikke, hvorledes vi i sin Tid have kunnet lade Loven gaa fra os med en Bestemmelse af denne Bestaafenhed; vi have ikke været opmærksom paa nok paa, at Ansvar et ikke hvilede paa det rette Sted. Naar denne Bestemmelse er ude af Loven, gaar Myndigheden bort fra Fjorremmelsesraadet, thi det har da ikke mere Lovskraft, og Ansvar et hviler paa Ministeren. Jeg betragter nemlig det, at disse Bestemmelser ere gaaede ud af Loven, som en Bortfalden af Fjorremmelsesraadet, som jeg altid, saalænge Revisionen af de militære Love har staaet paa, har forfulgt og efter bedste Evne søgt at rydde ad Veien. Jeg betragter det nu saaledes, at det stiktiende ikke er optaget i Loven, og at Fjorremmelsen skal sortere under Administrationen. Skulde der være andre Enkeltheder i Loven, som jeg kunde ønske forandrede, kan jeg altid komme til at tale med Medlemmer af Udvalget derom og faae deres Understøttelse.

N. P. Jensen: Da vi for nogle Dage siden forhandlede om Hærens Ordning, tillod jeg mig at fremsætte nogle Anskuelser med Hensyn til Fjorremmelsesvæsenet. Den ærede sidste Taler er kommen ind paa det samme Emne for Marinens Bedkommende, og da de to Spørgsmaal hører meget nær sammen, tillader jeg mig at bringe Spørgsmaalet paa Tale igen. Den sidste ærede Taler var glad over, at man i Marinen bliver af med Fjorremmelsesraadet og mente, at det vilde være heldigt, at Sagen var overladt til Administrationen. Jeg staar paa det stik modsatte Standpunkt med Hensyn til Hæren, og det gjør jeg endnu. Jeg tror ikke, at det er heldigt, at denne Sag udelukkende er overladt til Administrationen, men maaske er det nødvendigt til Begrundelse af denne Opfattelse at vise hen til, hvorledes de Bestemmelser, der ved Loven af 6te Juli 1867 ere indførte for Hærens Bedkommende, ere blevne bragte i Udførelse af Administrationen. Jeg haaber, at den ærede Formand vil give mig Tilladelse til, skjøndt vi forhandle om Søværnets Ordning, da det er et analogt Forhold, dog at komme lidt ind paa Hærens Forhold. Hærløven bestemmer for at tage et Exempel for en enkelt Klasse, Kapitainklassen, at Fjorremmelse fra Kapitain til Oberst sker udelukkende efter Valg, og stiller som Betingelse en tilbagelagt Tjenestetid af 4 Aar, og at Bedkommende skal være opført paa Valgfjorremmelseslisten. Det er Lovens Bestemmelse. Administrationen har bestemt, at en Bataillonschef paa Valgfjorremmelseslisten kun maa opføre 2 af sine 4 Kapitainier, og at Generalstabens Chef kun maa optage 2 af sine 8 Kapitainier. Heraf følger, at man som Kapitain ved en Bataillon konkurrerer efter Forholdet 1:4, medens man i Generalstaben har den Lykke at konkurrere som 1:8. Men ses der nu hen til Maaden, hvorpaa Kapitainerne ere fordelte til de forskellige Afdelinger, saa viser det sig, at der for Øjeblikket ved 14de Bataillon i